

מלחי (שמאל) נכנס לאולם בית-המשפט כשמאחוריו צועדים אינה סופר ושומר ראשה

מישהו, כיצד הוא ממלמל, כאילו לעצמו: "דבר אחד לימדו אותנו הרוסים: סבלנות, הרבה סבלנות."

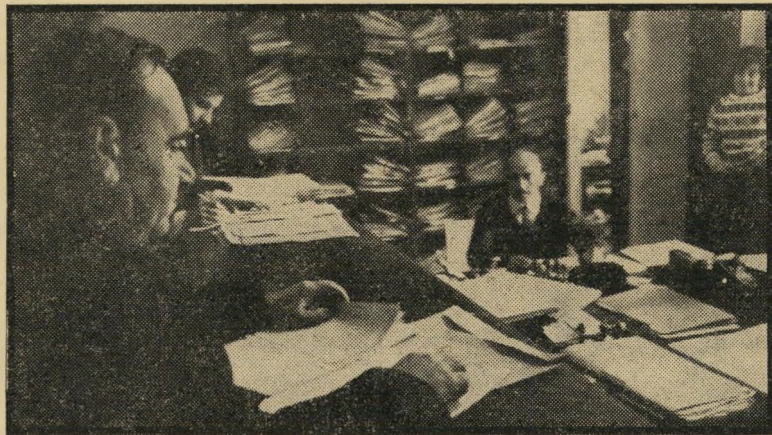
***

עניין פרטי

בבית המשפט, בעת המשפט הוא ממתין וממתין. חין, אינו מראה מה עובר עליו. "הסודות הכי כמוסים שלו", אמר אחד המשפטנים, "הן תחושותיו הפנימיות. הוא רואה כי רגשותיו עניין פרטי לגמרי."

לכן, גם בעת משפטו, כשהכל סוער, כשיש השופט נוזף בסניגור שהוא מתחצף, כשיקהל הומה, והעדה מתפרצת, הרי דווקא מלחי, הנאשם, נראה שליו ורגוע.

כי בדיוק כשם שנהג כשופט — הוא נוהג כנאשם. פניו אינם משנים את הבעתם. הוא שומר על הליכות פשוטות, על חביבות מסויימת, ועל ארשת שקטה, אטומה, שי לעולם אינה מראה דבר — על המתרחש בקרבו.

פקיד הסניגוריה

השופט הנאשם נכנס מדי פעם למזכירות בית-המשפט, עובר על החומר המשפטי ועוזר לסניגוריה בהכנת קו ההגנה. המשפט עולה למלחי הון תועפות, ומעשה זה חוסך לו העסקת פקיד נוסף. בית-המשפט בירושלים אינו זר לשופט מלחי, שם החל את הקאריירה המשפטית שלו כתובע.

עם היריב

החובע גבריאלי בך (מימין), בהפסקת המשפט, כשהוא משוחח עם השופט הנאשם.

— פרט למשפט. הוא אינו מוכן לתת ראיונות לכתבים בעניין זה.

אם מצלמים, מלחי מתעלם. הוא אינו בורח לעולם מצלמה, אך גם אינו מחייך לצלמים או מיישר את עיבתו. אבל כשאחד השוטרים ניסה לגרש צלם שרדף אחריו, אמר מלחי: "הנח לו. גם לו יש אשה וילדים."

***

מבית אבא

איך מתייחסים אליו האנשים בצאתו לרחוב? בזמן הראשון היו העיניים נועצות בו. מלחי היה מחייך לתוך פניו של כל אדם שנעץ בו עיניים. במשך הזמן הפך לחלק מן הנוף הירושלמי. לא פעם, בעבור

מכונתו ברחוב, צועק מישהו לעברו: "ש" לום השופט מלחי!" השופט עונה בחיוך ובניצוראש.

בית-המשפט הירושלמי אינו זר לאליעזר מלחי. מעניין שבדיוק באותו אולם בו מתנהל המשפט נגדו, מלחי גם התחיל את הקאריירה המשפטית שלו.

היה זה לפני עשרים וחמש שנים, בזמן שנתמנה תובע כללי, במשרד המלחמתי שיפקח על התעשיות הקלות.

וכשהוא משקיף מהחלון, לעבר המבנים הרוסיים העתיקים, המוכרים, עם כיפותיהם הירוקות, הוא מסביר לחבריו את השלטים הרוסיים. על מלחי נכתב, בתיקו האישי ב"משרד המשפטים, שנולד בירושלים, ואילו דויד תדהר, בספרו אנציקלופדיה לחלוצי ה"ישוב ובנויה, מעיד עליו שנולד בלינגרדאד; בהתאם לטופס שמילא. בהזדמנויות שמלחי מתרגם לשומעיו את השלטים, המנוסחים ב"כתב הקירילי המיושן, שמלפני המהפכה, ומסביר במה הוא שונה מהכתוב החדש, הוא מספר להם איך הוא זוכר רוסית מבית אבא.

הוא עמד פעם, ביום ראשון, והקשיב ל"פעמוני הכנסייה המצללים. שמע אותו

בודד במסעדה

עם גמר ישיבות היום בבית המשפט המחוזי בירושלים, הולך השופט מלחי למסעדת הן, הסמוכה לאולם בית המשפט, לאכול את ארוחת-הצהריים. הארוחה היחידה שאותה אין הוא מכין לבדו.